"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ନିଜ ସାଙ୍ଗିଆକୁ ସର୍ବଦା ମନେ ରଖ, ତୁମେ ହେଉଛ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ, ଏହା ତୁମର ଈଶ୍ୱରୀୟ କୁଳ, ତୁମେ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ, ତେଣୁ ତୁମର ଆଚରଣ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ଦରକାର ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ ସ୍ନେହର ସାଗର କରିଛନ୍ତି, ତାହାର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ତୁମେ ପିଲାମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସ୍ନେହୀ ହୋଇଥିଲ ସେଥିପାଇଁ ତ ତୁମର ସ୍ମାରକୀ ଚିତ୍ରକୁ ସମସ୍ତେ ସ୍ନେହ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବହୁତ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହିତ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତମୁଖ ଏବଂ କେତେ ରମଣୀୟ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗ ଆଧାରରେ ବହୁତ-ବହୁତ ମଧୁର କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମ ମୁଖରୁ ସଦା ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନରତ୍ନ ହିଁ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଗୀତ:- ତୁ ପ୍ୟାର କା ସାଗର ହୈ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହା କାହାର ମହିମାର ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ପ୍ରେମର ସାଗର । ଏହା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ମହିମା ନୁହେଁ । କୁହାଯାଏ ତୁମେ ପ୍ରେମ, ଶାନ୍ତି ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ସାଗର ଅଟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ଏମିତି ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବିବାହ କରୁନାହାଁନ୍ତି, ଅନେକ ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି— ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଜନକଙ୍କ ଭଳି ଜ୍ଞାନୀ ହେବା ଦରକାର । ଏହାର ଏକ କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସେ କହିଲେ କେହି ମୋତେ ବ୍ରହ୍ମ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଅ । ବାସ୍ତବରେ କହିବା ଦରକାର ବ୍ରହ୍ମା ଜ୍ଞାନ । କାରଣ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆସି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ସାଙ୍ଗିଆ ହେଲା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ, ଆମେ ହେଉଛୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ନିଜକୁ କେବେ ପିତା ବୋଲି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ପିତୃତ୍ୱ ଭାବ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଭ୍ରାତୃତ୍ୱ ଭାବ କୁହାଯିବ । ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ନିଜକୁ କୁମାର-କୁମାରୀ କହୁଛ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଯାହାଙ୍କର ତୁମେ କୁମାର କୁମାରୀ ହୋଇଛ ତାଙ୍କୁ ମମ୍ମା ବାବା ଅର୍ଥାତ୍ ମାତା-ପିତା କହୁଛ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ହେଉଛୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ନାତି-ନାତୁଣୀ ବା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ । ଭାରତରେ ଅନେକ ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ର, ପୁରାଣ ଆଦି ତ ସମସ୍ତେ ପଢୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତାହା ମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ ଗୀତା ହେଉଛି ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ । ଏହି ଗୀତା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତେବେ ଗୀତା ଜ୍ଞାନଦାତା ହେଲେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା । ଏହିସବୁ ଜ୍ଞାନନଦୀମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନେ ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କଠାରୁ ବାହାରିଛନ୍ତି । ପାଣିର ଗଙ୍ଗାଠାରୁ କ'ଣ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବେ । ସଦଗତି ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହେବା । ଏହା ତ ହେଉଛି ତମୋପ୍ରଧାନ ପତିତ ଦୁନିଆ । ଯଦି ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବେ ତେବେ ରହିବେ କେଉଁଠି । କେହି ତ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ତେବେ ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁଛ । ଏହାକୁ କେହି ନକଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଏପରି ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛୁ, କିନ୍ତୁ ତାହା ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ଯାହାକୁ ବି ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ସେମାନେ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ କହୁଛନ୍ତି । ଆଉ ଏପରି କୌଣସି ସଂସ୍ଥା ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ କହୁଥିବେ । ହୁଏତ ଏହିଭଳି ଡ୍ରେସ୍ ପିନ୍ଧିପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏକଥା କିପରି କହିବେ ଯେ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଏହାକୁ ତ ବ୍ରହ୍ମା ନାମ ମୁଁ ହିଁ ଦେଇଛି । ଯାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଉଛି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀମାନେ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିନାହିଁ, ମୁଁ ଜାଣିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ପାଦ ଏବଂ ଚୁଟୀ ଏକାଠି ହେଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନୂଆ ହେଉଛି । ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ୱାପର, କଳିଯୁଗ... ଏହିଭଳି ସୃଷ୍ଟି ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଚାଲିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ତିମ ସମୟ, ଏହି ଦୁନିଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନୂଆ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାବା ଆସି ଆମକୁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ନେହର ସାଗର, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ଭଳି ସ୍ନେହୀ କରିବେ ନା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଦେଖ କେତେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଅଟନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ଯେତିକି ରମଣୀୟ ଏବଂ ହର୍ଷିତମୁଖ ସେତିକି ରାମ-ସୀତାଙ୍କର ନୁହେଁ । କାରଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରକେ ମନରେ ଖୁସି ଆସିଯାଏ । କିନ୍ତୁ ରାଧା-କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ ଏତେ ଖୁସି ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ତ ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ରହିଛି । ତେବେ ଦୁନିଆ ତ ଏହିସବୁ କଥାକୁ ଜାଣିନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆମକୁ ବହୁତ ମିଠା କରୁଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏମାନେ ତ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଏହିଭଳି ହୋଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଦୁନିଆ ଗୋଟିଏ ହୋଇଯାଉ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ହେଉ । ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ

କେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଏକ ହୋଇଯିବେ । ନା, ସେଠାରେ ତ ବହୁତ କମ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ହେଲୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ । କହୁଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱର ସର୍ବତ୍ର ବିଦ୍ୟମାନ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ସର୍ବତ୍ର ବିଦ୍ୟମାନ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଆତ୍ମା ହିଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଆତ୍ମା ଅଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ପରମାତ୍ମା ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା କ'ଣ ଅଛି ? ଯଦି ଆମ ଭିତରେ ପରମାତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ତେବେ କାହାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛ ? ଯଦି ଆମେ ଓଲଟା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ତେବେ ପରମାତ୍ମା ଆତ୍ମାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ଯଦି ପରମାତ୍ମା ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ବିଦ୍ୟମାନ ତେବେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସ୍ୱଦେହରେ ଅଛ, ଯେପରି ଆତ୍ମାକୁ ଏହି ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଦେଖି ହୁଏ ନାହିଁ ତେବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ କିପରି ଦେଖିବ ? ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମ ଭିତରେ ଆତ୍ମା ଅଛି । କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଉ କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଦେଖିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ କିପରି ଦେଖିପାରିବେ ? ଆତ୍ମା ହିଁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଆତ୍ମା ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ପୁଣ୍ୟ କରିଥିଲ । ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ଶରୀର-ମନ-ଧନ ସବୁକିଛି ସମର୍ପଣ କରିଥିଲ । ଏବେ ପୁଣି ପାପ ଆତ୍ମାରୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଛ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ଶରୀର-ମନ-ଧନ ସବୁକିଛି ଅର୍ପଣ କରୁଛ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି ନା । ନିଜର ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ମୂଲ୍ୟବାନ ସେବାରେ ଲଗାଇଛନ୍ତି । ସବୁକିଛି ମାତାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିମିତ୍ତ କରିଦେଲେ । କହିଲେ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ମାତାମାନେ ହିଁ ଆସି ଶରଣ ନେଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନା କିପରି ହେବ ? ତେଣୁ ମାତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସବୁ କିଛି ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍ । ହାଜିର ନାଜିର ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବବ୍ୟାପୀର ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ହେ ଈଶ୍ୱର ପିତା କହି ଡାକୁଛି । ତେବେ କେଉଁ ପିତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛି ? ସେକଥା ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ କେତେ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁଛନ୍ତି । ହର୍ ହୋଲୀନେସ୍ ଏବଂ ହିଜ୍ ହୋଲୀନେସ୍ (ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ସୂଚକ ଶବ୍ଦ) ତାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ହେଉଛୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ କୁଳର, ପୂର୍ବରୁ ଆସୁରୀ କୁଳର ଥିଲୁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ତ ସାଙ୍ଗିଆ ହିଁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ । ବାପୁ ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ରାମରାଜ୍ୟ ହେଉ । ନୂଆ ଭାରତରେ ନୂଆ ରାଜ୍ୟ ହେଉ । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହେଉ ଯାହାକି ବେହଦର ବାବା ହିଁ କରାଇପାରିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହେଉଛି ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ସର୍ବଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ନିରାକାର ପରମାତ୍ମା । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର ତ ମୋର ରଚନା ଅଟନ୍ତି । ଭାରତ ଶିବାଳୟ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲା, ଏବେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଥା'ନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱ, ଗୋଟିଏ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହେଉ । ତାହା ତ' ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ସର୍ବଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଦୈବୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ଏହିଭଳି ନିଶା ରହିବା ଦରକାର! କିନ୍ତୁ ଏଠାରୁ ଘରକୁ ଯିବା ମାତ୍ରେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସଞ୍ଜିବନୀ ବୁଟୀର କାହାଣୀ ଅଛି ନା । କିନ୍ତୁ ଏହା ତ ଜ୍ଞାନର ବୁଟୀ ବା ମନମନାଭବର ବୁଟୀ । ତେବେ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ମାୟାର ଚାପୁଡା ଲାଗିଥାଏ । ଯଦି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିବ ତେବେ ମାୟାର ଚାପୁଡା ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ଏହା ହେଉଛି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ । ତେଣୁ ସିଏ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଦୈବୀ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ତୁମକୁ ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ରୂପରେ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ତୁମ ଭିତରେ ଦୈବୀ ଆଚରଣ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ । ତେଣୁ ତୁମର କଥା ବହୁତ ମିଠା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଭାଷଣ ଦେବା ସମୟରେ ତ କଥା କହିବାକୁ ପଡିଥାଏ ବାକି ବ୍ୟର୍ଥ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମ ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ରତ୍ନ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦିଓ ତୁମକୁ ଏହି ଆଖି ମିଳିଛି ତେବେ ଏଥିରେ କେବଳ ସ୍ୱର୍ଗ ଏବଂ ମୂଳବତନକୁ ହିଁ ଦେଖ । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ନେତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ହିଁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ପାଠ ପଢିଥାଏ । ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି, ଯେପରି ପରିପକ୍ୱ ବୁଦ୍ଧିର ଦାଢି କୁହାଯାଏ । ବାବା ତ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବେ । ଶୂଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ତ ଦେବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳୁଛି । ଜ୍ଞାନନେତ୍ର ବିନା ଠିକ୍-ଭୁଲକୁ କେହି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ରାବଣ ତୁମକୁ ଭୁଲ ବାଟରେ ହିଁ ଚଲାଇଛି, ବାବା ତୁମକୁ ଠିକ୍ ବାଟରେ ନେଉଛନ୍ତି । ସର୍ବଦା ପରସ୍ପରଠାରୁ ଗୁଣକୁ ଶିଖିବା ଦରକାର । ଗୁଣ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅବଗୁଣ ଶିଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଦେଖ, ଡକ୍ଟର ନିର୍ମଳାଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ ବହୁତ ମଧୁର, ଶାନ୍ତ ଚିତ୍ତ, କମ କଥା କହିବା ତେଣୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଶିଖିବା ଦରକାର । ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଏବଂ ମିଠା ସ୍ୱଭାବର ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ଭିତରେ ଶାନ୍ତିରେ ବସିବାର ରାଜକୀୟ ସଂସ୍କାର ରହିବା ଦରକାର । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କିଛି ସମୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲ ପୁଣି ସାରା ଦିନ ଭୁଲିଯିବ । ଏହାର ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଯାହାଙ୍କୁ ବି ଦେଖିବେ ତୁରନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଶରୀରୀ କରିଦେବେ । ଅଶରୀରୀ ହୋଇଯିବେ, ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବେ । କେବଳ ଶାନ୍ତିରେ ବସିବାରେ କୌଣସି ସୁଖ ନାହିଁ, ତାହା ହେଉଛି ଅଳ୍ପ ସମୟର ସୁଖ । ଯଦି ଶାନ୍ତ ହୋଇ ବସିଯିବ ତେବେ କର୍ମ କିପରି କରିବ ? ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ

। କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ତ ଏଠାରେ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ । ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତ-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ରାତ୍ରି କ୍ଲାସ ୦୯.୦୪.୧୯୬୮

ଆଜିକାଲି ପ୍ରାୟତଃ ଏହି ସମ୍ମିଳନୀ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱରେ କିଭଳି ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବା ଦରକାର — ଦେଖ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ, ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅଦ୍ୱୈତ ଧର୍ମ ଥିଲା । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ହିଁ ନଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଉପୁଜିବ । ସେଠାରେ ରାମରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ତୁମେ ଚାହୁଁଛ ଯେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଉ । କିନ୍ତୁ ତାହା ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ଥିଲା । ପରେ ପୁଣି ଅନେକ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଲା ତେଣୁ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ନ ବୁଝିଛନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଆଗକୁ ଏକଥା ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ବାହାରିବ ସେତେବେଳେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କାନ ଖୋଲିଯିବ । ଏହା ତ ତୁମମାନଙ୍କର ଆତିଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯାହାକି ତୁମପାଇଁ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ତୁମର ଏହି ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ମିଉଜିୟମର ଚାକଚକ୍ୟ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଆସିବେ । ଭିତରକୁ ଆସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ । ନୂଆ-ନୂଆ ଚିତ୍ର ଉପରେ ନୂଆ-ନୂଆ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବେ ।

ଏକଥା ତ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ— ଯୋଗ ହେଉଛି ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ । ତାହା ତ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖିଦେବା ଦରକାର ଯେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ବି ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଇବାର ଯୋଗ ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି ଦାତା କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲେଖିବା ଉଚିତ୍, ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପଢିପାରିବେ । ତେବେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କ'ଣ ଶିଖାଉଥିବେ ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗ-ଯୋଗ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ କେହି ବି ଯୋଗ ଶିଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ସବୁ ମହିମା । ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ବା ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦେବା ବାବାଙ୍କର ହିଁ କାମ । ଏହିଭଳି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟ ଗୁଡିକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏଭଳି ଲେଖିବା ଦରକାର ଯାହାକି ଲୋକମାନଙ୍କର ମନକୁ ପାଇବ । ଏହି ଦୁନିଆକୁ ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁଲୋକ । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଅମରଲୋକ କୁହାଯାଉଛି । ଅମରଲୋକରେ ମନୁଷ୍ୟ କିପରି ରହିଥା'ନ୍ତି ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ନା । ସେଠାରେ ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଯଥା ସମୟରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିଥା'ନ୍ତି ଯେପରି ବସ୍ତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ଏସବୁ ହେଲା ବୁଝାଇବାର କଥା । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପିତା ଏବଂ ଦାଦା (ବ୍ରହ୍ମା)ଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ମୃତି ସହିତ ଶୁଭରାତ୍ରି ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ନିଜର ସ୍ୱଭାବକୁ ବହୁତ ମଧୁର ଏବଂ ଶାନ୍ତଚିତ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ବହୁତ କମ୍ ଏବଂ ରାୟଲ୍ଟିର ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଶରୀର-ମନ-ଧନରେ ବ୍ରହ୍ମା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ଆଦି ଅନାଦି ସ୍ୱରୂପର ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ସର୍ବ ବନ୍ଧନକୁ ସମାପ୍ତ କରି ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆତ୍ମା ହୁଅ । ଆତ୍ମାର ଆଦି ଅନାଦି ସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଟେ, ମାଲିକ ଅଟେ । ସେ ତ ପରେ ମାୟାର ଅଧୀନ ହୋଇ ପରତନ୍ତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଆଦି ଏବଂ ଅନାଦି ସ୍ୱରୂପକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖି ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୁଅ । ଯଦି ମନର ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନ ଥିବ ତେବେ ସେହି ବନ୍ଧନ ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧନଗୁଡିକୁ ନେଇ ଆସିବ । ତେବେ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜା, ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଏହିଭଳି ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆସିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମାଷ୍ଟର ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଦୁଃଖକୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ସୁଖରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସେବା ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****